

Svar (12/4 96)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg har i tidligere besvarelser af lignende spørgsmål bl.a. min mundtlige besvarelse den 7. februar 1996 af spørgsmål nr. S 1263 oplyst, at bestyrelsen og direktionen i en pensionskasse efter lov om forsikringsvirksomhed er forpligtet til at anbringe kapitalen på en hensigtsmæssig og for pensionsopparerne tjenlig måde. En pensionskasses ledelse skal med andre ord sikre medlemmerne den bedst mulige pension.

En pensionskasses pensions- og investeringspolitik skal tilrettelægges ud fra de overordnede principper, der er nævnt ovenfor, og det er ledelserne i de enkelte pensionskasser selv, der tilrettelægger den pensions- og investeringspolitik, der skal gælde for pensionskassen. Dette har jeg ingen indflydelse på.

Som jeg også tidligere har oplyst, vil der indimellem blive foretaget investeringer, der over tid viser sig at være mindre rentable. Det vil bl.a. i sådanne tilfælde være ledelsen i pensionskassen, der har ansvaret for at revurdere den førte pensions- og investeringspolitik, herunder at tage stilling, til om en mindre rentabel investering nødvendigvis, at der må indskydes yderligere kapital, så investeringen på sigt vil være rentabel, eller om investeringen skal afvikles.

Jeg vil i øvrigt henlede opmærksomheden på betænkning nr. 1306/95 om demokrati og åbenhed om pensionsinstitutternes investeringsbeslutninger og den debat, der har været i Folketinget den 9. april 1996 i anledning af forespørgsel nr. F 35. Regeringen gav som bekendt under debatten udtryk for, at det er vigtigt, at der sikres mere åbenhed og demokrati om investeringsbeslutningerne i livsforsikringselskaber, pensionskasser samt ATP og LD, og at det først og fremmest er op til arbejdsmarkedets parter selv at tage initiativ til mere demokrati for at fremme medlemsindflydelsen.

Som eksempler på, hvordan medlemsindflydelsen kan fremmes, nævnte økonomiministeren på regeringens vegne bl.a.

- direkte valg af medlemmer til forsikringselskabers og pensionskassers bestyrelser,
- investeringsråd eller vejledende afstemninger om investeringspolitikken, og endelig
- valgmulighed mellem forskellige investeringspuljer.

I øvrigt blev det nævnt, at regeringen vil etablere et pensionsmarkedsråd, der skal bidrage

til redegørelser m.v. gennem mere åbenhed om pensionsinstitutternes investeringsbeslutninger m.v.

Spm. nr. S 1851

Til erhvervsministeren (29/3 96) af:

Helge Sander (V):

»Finder ministeren det tilfredsstillende, at Pensionskassen for Børne- og Ungdomspædagogers depotrente for 1996 er fastsat til 4,25 pct., sammenlignet med, at markedets højeste rente er på 5,5 pct. og garanteres af alle de betydende private pensionsforsikringselskaber?«

Begrundelse

Af pædagogernes fagblad Børn og Unge fremgår det, at depotrenten i BPU er fastsat til 4,25 pct., mens de betydende private pensionsforsikringselskaber garanterer en rente på 5,5 pct.

For pensionsopparerne gør det sig gældende, at de ikke har et frit valg med hensyn til, hvor de placerer deres pensionsopsparing. De har på denne baggrund ikke mulighed for at placere deres pensionsopsparing dér, hvor renten er højest, hvorfor det kan undre, at PBU uden videre kan have en depotrente, der ligger så markant under markedsniveaet.

Svar (18/4 96)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg har i min besvarelse af tidligere spørgsmål, herunder spørgsmål nr. S 1263, redegjort for, at der ikke er pålagt Finanstilsynet eller nogen anden offentlig myndighed nogen godkendelsesprocedure for den enkelte pensionskasses investeringer, der danner baggrund for det afkast, der opnås. Pensionskassen fastsætter på baggrund af investeringernes afkast deres depotrente i overensstemmelse med § 31 i lov om forsikringsvirksomhed, hvorefter det opnåede overskud skal fordeles til forsikringstagerne efter rimelige regler.

Det er korrekt, at mange livsforsikringselskaber har opnået et afkast, der har givet anledning til højere depotrenter. Depotrenterne varierer dog fra pensionsinstitut til pensionsinstitut,